

ПОНАД ПОЛЕМ ІДЕ

Помірно

По-над по - лем і - де, не по - ко - си кла - де,
не по - ко - си кла - де го - ри, стог - не зем - ля, стог - не мо - ре,
стог - не та гу - де! стог - не та гу - де.

Понад полем іде, не покоси кладе,
Не покоси кладе – гори,
Стогне земля, стогне море,
Стогне та гуде. *Двічі*

Кесаря уночі зустрічають сичі,
Тне косар, не спочиває,
Й ні на кого не зважає,
Хоч і не проси. *Двічі*

Не благай, не проси, — не клепає коси;
Чи то пригород, чи город,
Мов бритвою старий голить
Усе, що даси. *Двічі*

Мужика й шинкаря, сироту-кобзаря,
Приспівує старий, косить,
Кладе горами покоси,
Не мина й царя. *Двічі*